

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

26. KVĚTNA 2024

Z obsahu:

Akédia

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 14. února 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatá Marie Anna od Ježíše de Paredes

Libor Rösner
- strana 4 -

Chléb života

Ct. Fulton J. Sheen
- strana 5 -

Etiopie:

Život se rodí u studní
Cecilia Seppia
- strana 8 -

Eucharistický zázrak v Les Ulmes (Francie)

- strana 10 -

Papež František slavnostně vyhlásil Svatý rok 2025

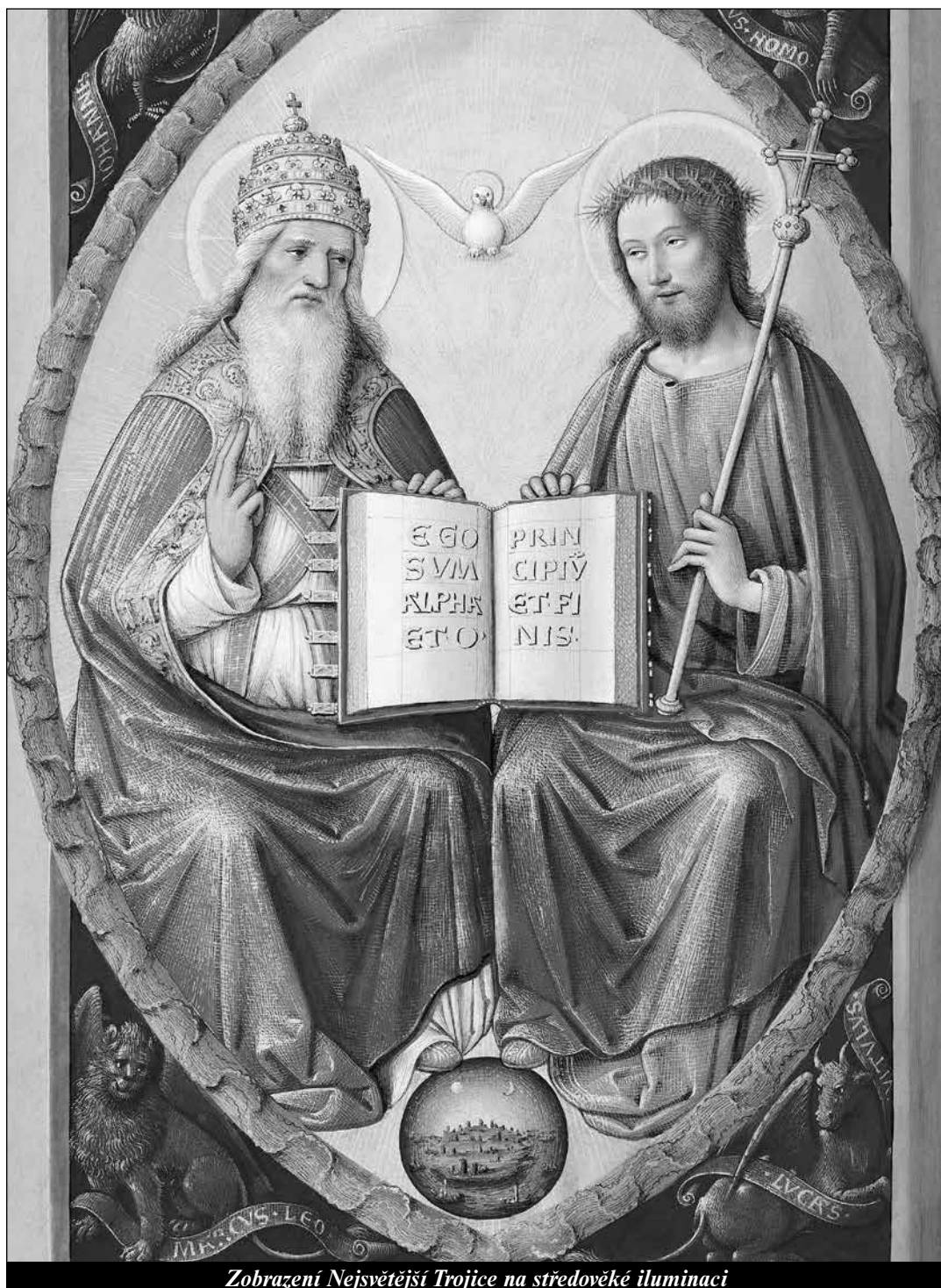
- strana 11 -

Papež František:

„Lidský život není
problém, je to dar!“
- strana 12 -

Heřman Josef (33)

Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Zobrazení Nejsvětější Trojice na středověké iluminaci

Svatá Marie Anna od Ježíše de Paredes

Je první ekvádorskou světicí a jednou ze dvou světic Jižní Ameriky, jejíž socha zdobí fasádu Svatopetrské baziliky v Římě. Zemřela v pouhých 26 letech, ale i to stačilo, aby ji ekvádorský parlament prohlásil národní hrdinkou. Nevykonala přitom žádný epochální skutek. Epochální byl nicméně celý její život, který naplnila z obětavou službou druhým a hlásáním Kristovy radostné zvěsti.

Když se toledský šlechtic Jerónimo Flores de Paredes přeplavoval na začátku 17. století přes Atlantik, netušil navzdory všem plánům a snům, s nimiž se za „velkou louží“ vypravoval, že tam zplodí pozdější světicí. Nicméně právě to se stalo – 31. října 1618 mu v ekvádorském Quitu porodila jeho choť Marie Anna Granobles Jaramillo jejich osmé dítě, dceru Marii Annu.

Ta již od dětství projevovala nevšední sklony – ukládala si posty, konala kající skutky, chodila pečovat o nemocné a hodně se modlila. Na tehdejší dobu nevykykle brzy přistoupila poprvé ke svatému přijímání – v 8 letech, ve 12 letech pak mohla přijímat Krista v Eucharistii denně, což v té době bylo rovněž něčím výjimečným. Ve svých 10 letech se zaslíbila Bohu. Tehdy si zvolila jméno Marie Anna od Ježíše. To vše pod dohledem starší sestry Jéronimy, která i se svým manželem (kapitánem Cosmou de Mirandou) Marii Annu po smrti obou rodičů vzala do své rodiny a zahrnovala ji vpravdě mateřskou láskou. Především Marii Anně nebránila v jejím praktikování živé víry, čímž nepřímo dopomohla k jejímu rozvíjení. A když Marie Anna v podobném duchu působila na své neteře a Jéroniminy dcery, ne-

bránila jí ani v tom. Tak se děvčata často modlila růženec, křížovou cestu a snažila se obracet nevěřící na křesťanství.

Svatá Marie Anna od Ježíše de Paredes

Marie Anna vnitřně toužila po řeholním hábitu, avšak nakonec z toho sešlo. Rozhodla se tedy vést řeholní život ve světě, přičemž obývala malou chaloupku postavenou ad hoc na sestřině pozemku a podřídila se duchovnímu vedení jezuitského kněze P. Juana Camacha TJ. An-

nin pozdější duchovní vůdce P. Hernando de la Cruz TJ o ní jednak napsal báseň a namaloval její portrét, jednak ji přesvědčil, aby se stala františkánskou terciářkou (jezuité nemají třetí řád). Tento krok učinila 6. listopadu 1639.

Pořídila si rakev, v níž v noci strávila těch několik málo hodin, které si ke spánku dopřávala, a v níž měla přes den podušky narovnané do tvaru lidské postavy, aby si dnem i nocí připomínala, jak křehký je lidský život a jak brzy může dojít svého konce. Na pokyn svého duchovního vůdce věnovala denně pět hodin modlitbě a duchovní četbě. Zvláštní úctu chovala k Nejsvětější Trojici, utrpení Páně a Panně Marii Loretánské.

Ze své poustevny vycházela do quietkých ulic a vyhledávala opuštěné nemocné, aby se o ně postarala. Vynaložila kvůli tomu nezměrné úsilí, nicméně konala vše s láskou, třebaže to může znít jako klišé. Viděla v těchto ubožácích Krista Ježíše a podle toho k nim také přistupovala. Krista Ježíše také nadále neúnavně hlásala, zvláště v perifériích města obývaných indiány, přičemž se zaměřovala především na jejich děti. Toužila přitom hlásat evangelium v dalekých pralesích jako misionáři z Tovaryšstva Ježíšova, leč nebylo to možné. Tim více se nasazovala na svých soukromých misiích v Quitu. Však si také brzy vysloužila přezdívku „Lilie z Quita“.

Marie Anna de Paredes měla dar čtení v lidských srdcích i dar uzdravování. Používala při něm svěcené vody, jindy nemocnou osobu přežehnala křížem. Dokonce takto vzkřísila k životu prokazatelně zemřelého člověka. Měla i dar proroctví – předpověděla například, že tam, kde stojí její poustevna, bude časem karmelitánský klášter. Určila i konkrétní den, kdy k tomu dojde. Není snad třeba ani dodávat, že její předpověď byla přesná.

V březnu roku 1645 došlo v Quitu k celé sérii zemětřesení, jež nejen neblaze změnila podobu města, nýbrž si vybra-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

2. čtení – Řím 8,14–17

Bratři! Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“ Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch (Svatý), že jsme Boží děti. Jsme-li však děti, jsme i dědici: dědici Boží a spoludědici Kristovi. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojít slávy.

Evangelium – Mt 28,16–20

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Jemi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“

la daň i na lidských životech. Do toho vypukla morová epidemie. Lidé se před ní neskryli ve svých domovech, ale přicházeli do chrámů prosit za odvrácení těchto dvou hrůz. Při jednom kázání P. Alonzo de Rojas, sloužící v ten den mši svatou, pronesl krátkou modlitbu k Bohu, při níž obětoval svůj život za ukončení zemětřesení a moru. Marie Anna se nesouhlasně ozvala: „*Ne, Pane, život tohoto otce je důležitý pro záchranu mnoha duší. Obětují ti svůj život, ten důležitý není.*“

Když vycházela po bohoslužbě z kostela, udělalo se jí slabo. Než došla domů, zemětřesení ustalo. Náhle, nepředvídaně. Marie Anna poté těžce nemocná ulehla. Její léčení probíhalo ve velké míře použitím žilou. Děvečka, která při této proceduře asistovala lékaři, zachycovala vypouštěnou krev do mísy a pak ji vylévala na zahradě. Za několik dní poté vyrostla na tomto místě lilie. Čím více Marie Anna trpěla, tím více své utrpení odevzdávala Bohu – a tím více pak slábla epidemie, až zcela vymizela. Ona sama dva měsíce po veřejně vyhlášeném sebeobětování 26. května 1645 zemřela. V den, kdy církev svatá slavila Nanebevstoupení Páně...

Půlstoletí nato započal její beatifikační proces a šlo o začátek iniciovaný z těch nejvyšších míst. Sám španělský král Karel II., pod jehož vládu dnešní Ekvádor spadl, vyhlásil svým královským dekretem veřejnou sbírku ve všech svých koloniích na americkém kontinentě na podporu blahorečení Marie Anny od Ježíše de Paredes. Proces se pozdržel, mj. i vinou vyhnání jezuitů z Latinské Ameriky a později zrušení celého řádu, neboť právě Tovaryšstvu na beatifikaci této panny eminentně záleželo a ono bylo hybnou silou procesu. Nakonec ale blahorečena byla, a sice 10. listopadu 1853 papežem Piem IX., dne 9. července 1950 pak byla papežem Piem XII. kanonizována.

Ekvádorský parlament prohlásil sv. Marii Annu od Ježíše de Paredes národní hrdinkou. Je pohřbena na hlavním oltáři kostela La Compañia, její ostatky jsou uloženy v bronzové rakvi vyrobené na příkaz arcibiskupa Federica Gonzálese Suáreze v Paříži. Její socha pak stojí na zadní fasádě baziliky sv. Petra ve Vatikánu. Je tak spolu s chilskou sv. Terezou de los Andes jedinou latinskoamerickou světicí zdobící hlavní chrám katolické církve.

Chléb života

Vtom roce se v Galileji uskutečnily dvě hostiny: jedna na Herodově dvoře, kde kázal Jan Křtitel; druhá na volném prostranství, kterou uspořádal náš Pán. Právě přešel přes Galilejské jezero, pravděpodobně aby unikl zuřivosti Herodově, který dal zabít Jana Křtitele.

Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. (Jan 6,2)

Motivy, které je vedly následovat ho, byly všelijaké, avšak myšlenka, že on je Kristus, byla stále silnější. Byli velice zklamáni, když odešel na horu se svými učedníky. Kočár Božího evangelia se na chvíli zastavil, aby si oddechli ti, kdo ho tahali. Jelikož se Pascha blížila a mnozí byli na cestě do Jeruzaléma, dav se zvětšil na pět tisíc (nepočítaje ženy a děti).

Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. (Mk 6,31)

Malé městečko, do kterého přišli, bylo vzdálené šest mil [asi 9,6 km – pozn. překl.] od Kafarna. Když Pán vystoupil z loďky, jež se dotkla břehu, hned tam přišel zástup, který se s ním chtěl setkat. Přinesli své nemocné a byli hladoví nejen tělesně. Nedopřáli mu klidu, ale nikoliv proto, že by ho považovali za Božího Syna, ale proto, že ho pokládali za čaroděje, který koná divy, anebo za lékaře, který dokáže uzdravovat nemocné.

Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. (Mk 6,34)

Usadil lidi do řad po sto padesáti. Každá řada byla umístěna trochu výše než ta předešlá. Uprostřed všech stál náš Pán. Zeptal se Filipa, aby ho zkoušel:

„Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ (Jan 6,5)

Po rychlé kalkulaci Filip prohlásil, že kdyby chtěli nasytit dav, stálo by to dvě stě denárů. Ježíš se nezeptal: „Kolik peněz potřebujeme?“, ale: „Odkud přijde chléb?“ Filip měl odpovědět, že Pán, který křísí mrtvé a uzdravuje nemocné, by mohl zajistit i chléb. Ondřej pak ukázal na chlapce, který měl pět bočnicků chleba a dvě ryby. Ondřej se rovněž ponořil do aritmetiky a řekl:

„Ale co je to pro tolik lidí?“ (Jan 6,9)

Ve Starém zákoně Bůh rád používal triviální a bezvýznamné věci k tomu, aby naplnil své záměry. Například stuhu na kolébce dítěte, které si získalo srdce faraonovy dcery, nebo Mojžíšovu pastýřskou hůl, kterou konal zázraky v Egyptě, či prak Davida, kterým porazil Filišťany. Jelikož zde šlo také o chléb, vidíme určitou paralelu s Ježíšovými gesty při poslední večeři.

Potom vzal Ježíš těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům, aby je lidu předkládali. (Mk 6,41)

Tak jako zrnko pšenice roste v zemi, tak se Boží silou rozmnožovaly chleby a ryby, dokud se všichni nenasytili. Kdyby jim dal peníze, nikdo by neměl dost. Příroda šla tak daleko, jak mohla. Bůh zařídil ostatní. Prikázal, aby byly posbírány zbytky jídla, a naplnili dvanáct košů. Když počítá člověk, vždy vznikne manko, v Boží matematice je vždy přebytek.

Účinek tohoto zázraku na zástupy byl nesmírný. Nedalo se popřít, že Kristus má Boží silu – dokázal to rozmnožením chlebů. Hned si vzpomněli na Mojžíše, který dal jejich praotcům na poušti jíst manu. Neřekl snad Mojžíš, že je předobrazem Krista, Mesiáše?

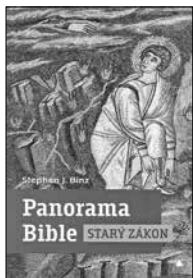
„Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka, jako jsem já. Jeho budete poslouchat...“ (Dt 18,15)

Když Mojžíš dokázal svoji hodnověrnost chlebem na poušti, nehovořil snad Mojžíš o Ježíšovi, který dal lidem chléb stejně tak zázračně? Kdo by mohl být lepším králem, aby shodil jařmo Řimanů a osvobodil je? Zde je osvoboditel větší než Jozue a tady je pět tisíc mužů připravených pozvednout zbraň; zde je král větší než David či Šalomoun, který by se mohl postavit proti tyranům a osvobodit lid. Již ho znali jako proroka a Učitele, teď ho prohlásí za krále. Ale ten, jenž čte v lidských srdcích, věděl, jak světské jsou jejich úmysly.

Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho provolali králem, odešel opět na horu, zcela sám. (Jan 6,15)

Nemohli z něho udělat krále. On se narodil jako Král. Mudrci to věděli, protože se ptali:

POZNÁVÁME BIBLI

PANORAMA BIBLE • STARÝ ZÁKON
Stephen J. Binz • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Odpovědná redaktorka Kristina Veselá

Bible je obrovskou knihovnou se 73 položkami. I když se skládá z mnoha knih a využívá různých literárních druhů, je Bible jako celek jedním vyprávěním o tom, jak Bůh vykoupil svět. I proto Bible s námi putuje dějinami. Patriarchové, proroci, soudci, králové, kněží, apoštolové, evangelisté, ale i my sami máme v této knize života své místo. *Panorama Bible* biblisty Stephena J. Binze se dělí na starozákonní a novozákonní část. Nejprve si z ptáčích perspektivy mapujeme celek a poté zkoumáme bohatství jednotlivých knih. Biblický příběh spásy zahrnuje celý svět. Boží záměry a touhy, o kterých se v Bibli mluví, dávají lidskému životu smysl a cíl. Poodhaluje se nám, jak se věci mají i jak všechno nakonec dopadne. Osvojit si panoramatický pohled na Bibli, pochopit, že je to i naše literatura, nám umožňuje vstoupit do tohoto velkého příběhu o Bohu a lidech osobním a velmi často inspirativním způsobem.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
 Brož., 130x190 mm, 174 stran, 299 Kč

PANORAMA BIBLE • NOVÝ ZÁKON
Stephen J. Binz • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka
Odpovědná redaktorka Kristina Veselá

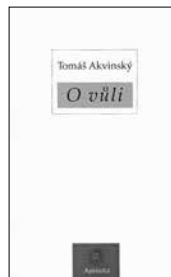
V novozákonní části *Panorama Bible* pokračujeme ve vyprávění, které začalo stvořením světa a zde se završuje obnovou všech věcí v novém stvoření. Jde v podstatě o jeden jediný, postupně se rozvíjející příběh spásy: Starým i Novým zákonem se prolínají podobná témata a zápletky, kterou vidíme v Gene-

zi, se odvíjí i v životě Ježíše a jeho církve. Je úžasné sledovat celkový obraz a učit se chápat, jak do sebe celek Bible zapadá. Široká škála knih a literárních žánrů v Novém zákoně pokračuje ve vyprávění jediného dramatu spásy.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
 Brož., 130x190 mm, 152 stran, 279 Kč

TEOLOGIE

O VŮLI • QAESTIONES DISPUTATE DE VERITATE, Q. XXII

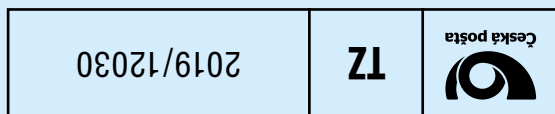
Tomáš Akvinský • Překlad, úvodní studie a poznámky Martina Štěpínová OP
Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká
Odborná recenze ThLic. Petr Dvorský, PhD.

Další svazek ze souboru *Quaestiones disputatae de veritate* přináší překlad otázky 22, ve které Tomáš Akvinský pojednává téma vůle. Otázku disputoval a sepsal během svého vyučování na pařížské univerzitě v letech 1257–1258. V reakci na předchozí filozoficko-teologickou tradici Tomáš vymezuje vůli jako racionální žádost zaměřenou na blaženost, která převyšuje žádost smyslovou, a upouští od tradičního rozdělení na vůli dobrou a zlou. Novátorským a originálním způsobem rozpracovává problematiku svobody vůle. Ukazuje, že co do své přirozenosti chce vůle nezbytně svou blaženost, zatímco do svého druhového určení zůstává vždy svobodnou vůli přitažlivosti jakékoli věci, dokonce i vůči sobě samé. Zkoumá také vztah svobody vůle a milosti a vzájemné uspořádání a spolupráci vůle a rozumu.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x205 mm, 212 stran, 265 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.